

Zpívánky strýčka Líčka

aneb písničky pro malé i ty větší

Hudba i text Libor Líčko Navrátil

LVÍ ABECEDA

- 1.) No A, no B, no C, koupím ti ovoce a dám ti ho pod stromeček až na Vánoce.
No D, no E, no F, zbaštil by ho i lev, kromě bolesti břicha, by dostal i zánět střev.
No G, no H, no CH, při jídle nespěchá, než dojí hlavní chod, okolím se kochá.

REF:) Abecedu musíš znát, z písmenek skládáš slova,
na pravopis řádně dbát a budeš chytrý jako sova.

- 2.) No I, no J, no K, kapesník posmrká, a protože je gentleman, na lvíce nemrká.
No L, no M, no N, jídla má na tejden, jelikož je citlivý, vůbec nemá rád křen.
No O, no, P, no Q, nezapomeň na mrkve a na další zeleninu, dýně a tykve.

REF:) Abecedu musíš znát, z písmenek skládáš slova,
na pravopis řádně dbát a budeš chytrý jako sova.

RAP: Český jazyk, ten je složitý velmi. Kdyby chtěly, však zvládly by ho i šelmy.
Základní předpoklad je naučit se abecedu, od A až do Z, všechny písmenka já už svedu.
Tvrdé y, měkké i, taky vyjmenovaná slova, musíš si opakovat neustále, zas a znova.
HyChyKyRyDyTyNy a BeFeLeMePeSeVeZe, narvi to do kebuly, neboj, tam se toho vleze.

- 3.) No R, no S, no T, každý den po páté, když si dá hrnek čaje, pak se učí karate.
No U, V, W, skáče jen po levé a pak se svalí na gauč a čučí na tv.
No X, Y, Z, pojedem na výlet, sbal si saky-paky a vypadnem třeba hned.

REF:) Abecedu musíš znát, z písmenek skládáš slova,
na pravopis řádně dbát a budeš chytrý jako sova.

O ŽABCE

- 1.) Povídala jedna babka, že jí doma skáče žabka, ať se všichni přijdem podívat.
Zelená a celkem malá, strašně ráda by si hrála, že si s náma bude povídat.
- REF 1:) Když den byl přesně v půlce, vyrostla jsem z pulce a teď umím vysoko skákat.
Nenosím žádné stužky, baštím malé mušky, pojd'te mi je pomoct nalákat.
- 2.) Mám dvě hodně silné nohy, ke skákání velké vlohly, mezi prsty plovací blány.
Jazykem práskám jak bičem, naučte mě hrát si s míčem, abych se trefila do brány.
- REF 2:) Když den byl přesně v půlce, vyrostla jsem z pulce, zelená jsem jako travička.
Mám dvě velké oči, kam chci, tam doskočím, přestože jsem takhle maličká.
- 3.) Když se bojím pořád kuňkám, čistím vodu lesním tůňkám, žiju v mokřině i na souši.
Nejsem zakletá princezna, nejspíš ani žádnou neznám, přesto se mě líbat pokouší.
- REF 1:) Když den byl přesně v půlce, vyrostla jsem z pulce a teď umím vysoko skákat.
Nenosím žádné stužky, baštím malé mušky, pojd'te mi je pomoct nalákat.
- REF 2:) Když den byl přesně v půlce, vyrostla jsem z pulce, zelená jsem jako travička.
Mám dvě velké oči, kam chci, tam doskočím, přestože jsem takhle maličká.
...přestože jsem takhle maličká...

BALADA O ROŠŤÁKOVĚ TOMOVĚ

1.) Chtěl bych Vám dnes povědět o tom, jak jsem, milé děti, ve škole své přišel k úrazu.
Jak nedbal já jsem školních zásad, nepřestával pořád jásat, prostě o chování mém obrazu.
Jmenuji se Tom a jsem rošťákem třídy, zdolám každý strom a pořád lámu křídly.
Po spolužácích o přestávce hážu mokrou houbou, za odměnu nazývají mě největším
troubou.

REF:) Jauvajs, jauvajs, au, au, noha už natíká, slibuju, že po chodbě už nebudu utíkat.

2.) Na sváčku nechci přesnídávku, nejradši však mám přestávku, hodina mě prevelice nudí.
Čekám, až zazvoní zvonec a hodiny bude konec, kantoři mě vysloveně prudí.
Když utíkám na chodbu, předávám Soně babu, myšlenky na učení jsou pro mě velké tabu.
Cestou kradu svačinu mladším spolužákům, netrápí mě ani nadávání do hlupáků.

REF:) Jauvajs, jauvajs, au, au, noha už natíká, slibuju, že po chodbě už nebudu utíkat.

3.) Dlažba na schodech byla hladká, navíc na ní stála Radka, tak jsem to vzal po zábradlí.
Když dojel jsem do suterénu, pocítil jsem náhlou změnu, na chodbě kytky byly zvadlé.
Došlápl jsem na půdu školy, kotník nezvládnul náraz na zem, náhle cítím toto bolí, byla
to rána jako blázen. Zavolali záchranáře, posadili mě do sanitky, aby ztlíšili můj nářek,
před očima měl jsem mžitky.

REF:) Jauvajs, jauvajs, au, au, noha už natíká, slibuju, že po chodbě už nebudu utíkat.

4.) Když do třídy jsem opět vcházel, posměch mě doprovázel, na noze sádro v rukách berle.
Jak to zpětně vidím, červenám se a stydím, a hanbou - tou jsem byl celej vedle.
Co všechno jsem vyváděl, dělal psí kusy, urážky a drzosti už nevy pustím z pusy.
Učení jsem flákal, a tak to bylo se vším, teď přede všemi přísahám, že vážně se polepším!!!

REF:) Jauvajs, jauvajs, au, au, noha už natíká, slibuju, že po chodbě už nebudu utíkat.

LODNÍ PÍSEŇ

- 1.) Co by dělala lodička bez pádla nebo vesla, jak kočička bez mlíčka by byla celá skleslá.
V létě pluje po řece, moři či oceánu, v zimě stojí na souši a je zmrzlá po ránu.

REF 1:) HOU JOHOHO HOU, námořníci řvou. HOU JOHOHO HOU, námořníci řvou.
Loďka, vor a plachetnice, parník, tanker či pramice.
Ledoborec nebo kajak, potřebují v mlze maják.
HOU JOHOHO HOU, námořníci řvou. HOU JOHOHO HOU, námořníci řvou.

- 2.) Až vyrosteš, můžeš třeba námořníkem býti, umět dělat lodní uzel, ryby chytat do sítí.
Nosit uniformu, naučit se salutovat, před mořskou nemocí na lodi se nelze schovat.

REF 1:) HOU JOHOHO HOU, námořníci řvou. HOU JOHOHO HOU, námořníci řvou.
Loďka, vor a plachetnice, parník, tanker či pramice.
Ledoborec nebo kajak, potřebují v mlze maják.
HOU JOHOHO HOU, námořníci řvou. HOU JOHOHO HOU, námořníci řvou.

- 3.) Když vítr fouká, námořník na stožár napne plachtu. Motor potřebuje benzín, plyn anebo naftu. Kormidlem tam nebo zpátky parník se ovládá. Kotvou lehce zaparkujem,
v moři plave kláda.

REF 1:) HOU JOHOHO HOU, námořníci řvou. HOU JOHOHO HOU, námořníci řvou.
Loďka, vor a plachetnice, parník, tanker či pramice.
Ledoborec nebo kajak, potřebují v mlze maják.
HOU JOHOHO HOU, námořníci řvou. HOU JOHOHO HOU, námořníci řvou.

- 4.) A když vlny obrovské jsou, déšť a vítr sílí, všude kolem širé moře, daleko je k cíli.
Tak jako k pejskovi patří uši nebo ocas, každý správný mořeplavec používá kompas.

REF 1:) HOU JOHOHO HOU, námořníci řvou. HOU JOHOHO HOU, námořníci řvou.
Loďka, vor a plachetnice, parník, tanker či pramice.
Ledoborec nebo kajak, potřebují v mlze maják.
HOU JOHOHO HOU, námořníci řvou. HOU JOHOHO HOU, námořníci řvou.

REF 2:) HOU JOHOHO HOU, námořníci řvou. HOU JOHOHO HOU, námořníci řvou.
V přístavech vždy na souš chodí, jindy bydlí jen na lodi.
Z kajuty maj dům a leckdy pijou rum.
HOU JOHOHO HOU, námořníci řvou. HOU JOHOHO HOU, námořníci řvou.

O LYŽOVÁNÍ

1.) Kdo z Vás na lyžích stál, ten mi dá za pravdu, když tě vítr neodvál, spadl jsi na bradu.
A když je velká zima, mrznou i na nohách palce. Než z tebe bude lyžař, často
metáš kotrmelce.

REF:) Lyžo-lyžo-lyžování, není žádněj med. Bobo-bobo-bobování, naučíš se hned.
Koulo-koulo-koulování, to zná celý svět. Důle-důle-důležité je vrátit se z hor zpět.
Důle-důle-důležité je vrátit se z hor zpět.

2.) A když vítr fouká, sněží nebo slunce svítí, musíme si na oči brýle nasadit.
Ještě rukavice a na hlavu helmu dáme, aby nás ochránila, když na svahu padáme.

REF:) Lyžo-lyžo-lyžování, není žádněj med. Bobo-bobo-bobování, naučíš se hned.
Koulo-koulo-koulování, to zná celý svět. Důle-důle-důležité je vrátit se z hor zpět.
Důle-důle-důležité je vrátit se z hor zpět.

3.) Zapni přezky a boty si dej do vázání. Víc do kolen, předkloň se a hlavně nespadni.
Udělej pluh, zatlač, chceš-li umět správně zatočit. Píchni hůlkou a pak se kolem ní obtočit.

REF:) Lyžo-lyžo-lyžování, není žádněj med. Bobo-bobo-bobování, naučíš se hned.
Koulo-koulo-koulování, to zná celý svět. Důle-důle-důležité je vrátit se z hor zpět.
Důle-důle-důležité je vrátit se z hor zpět.

4.) Jezdi šusem nebo v boulích přes sněhovou hroudu. Až to budeš umět, zkus to na
snowboardu. To je však jiná liga a hlavně jiné hřiště, proto jízdu na prkně necháme na příště.

REF:) Lyžo-lyžo-lyžování, není žádněj med. Bobo-bobo-bobování, naučíš se hned.
Koulo-koulo-koulování, to zná celý svět. Důle-důle-důležité je vrátit se z hor zpět.
Důle-důle-důležité je vrátit se z hor zpět.

PANÍ SNĚHULÁKOVÁ

1.) Jedna koule veliká a druhá trochu menší.

Z třetí obličej vymodeluj, abych byla hezčí.

Mezi oči mrkev, klacek v ruce by ušel.

A na hlavu místo hrnce, klobouk by mně slušel.

REF:) Každý sněhulák chce svou paní sněhulákovou.

Když jim ruka upadne, vymění ji za novou.

A aby nebyl sám, tak jako v plotě kůl.

Bez svojí sněhulajdy by ho bylo jen půl.

2.) Abych mohla tančit, prosila bych baleríny.

Škoda, že na mou velikost nedělají džíny.

Náramky a šperky chci z křišťálového ledu.

Vařit ze sněhu však, ale stále nedovedu.

REF:) Každý sněhulák chce svou paní sněhulákovou.

Když jim ruka upadne, vymění ji za novou.

A aby nebyl sám, tak jako v plotě kůl.

Bez svojí sněhulajdy by ho bylo jen půl.

3.) Když pak jaro nastane, svítí sluníčko po ránu.

Roztaju a pomalu steču do oceánu.

Až vás v létě přestane v parnu koupání bavit.

A zima brzy nastane, můžeš sněhuláky postavit.

REF:) Každý sněhulák chce svou paní sněhulákovou.

Když jim ruka upadne, vymění ji za novou.

A aby nebyl sám, tak jako v plotě kůl.

Bez svojí sněhulajdy by ho bylo jen půl.

Bez svojí sněhulajdy by ho bylo jen půl...

CO SE DĚJE V TRÁVĚ

1.) Bydlím ve shnilém pařezu hnedle vedle mraveniště.

Páč všechno vím, a všechno znám, postavil jsem tu i hřiště.

Přede mnou všechny plošnice a berušky se klaní.

Jedna z nich, až já budu chtít, ta stane se mou paní.

REF:) Všude jsem byl třikrát, a kde jsem nebyl, tam pojedu.

Klíďopíďo půjdu až na světa konec.

S medvídkem PÚ kámoším a baštívám s ním kopec medu.

Ferda je můj švagr a brouk Pytlík bratranec.

2.) Už jako malej pišišvor já ničeho se nebál.

I v hodu velkou borůvkou vždy dohodil jsem nejdál.

Ve dlouhé chvíli čekání, až mi křídla narostou,

sníval jsem o tom, jak se u nás v obci stanu starostou.

REF:) Všude jsem byl třikrát, a kde jsem nebyl, tam pojedu.

Klíďopíďo půjdu až na světa konec.

S medvídkem PÚ kámoším a baštívám s ním kopec medu.

Ferda je můj švagr a brouk Pytlík bratranec.

3.) Bydlím ve shnilém pařezu hnedle vedle mraveniště.

Co všechno jsem dodnes nezvlád, napravím to někdy příště.

Už jako malej pišišvor já ničeho se nebál.

Nejvíc mně pujde tenis, hokej, házená a volejbal.

REF:) Všude jsem byl třikrát, a kde jsem nebyl, tam pojedu.

Klíďopíďo půjdu až na světa konec.

S medvídkem PÚ kámoším a baštívám s ním kopec medu.

Ferda je můj švagr a brouk Pytlík bratranec.

O NEMOCECH

1.) Hlava bolí, oči pálí, raději bychom se smáli.

Ouško tlačí, v bříšku žbluňká, pomůže nám prý meduňka.

Srdce tepe, vržou klouby, v létě chodíme na houby.

V krku škrábe, nos zarudlý, už jsme asi ze dvě kila zchudli.

REF:) Sirup nebo prášek, velký je jak hrášek a pilulky jakbysmet, bacil, to je kazisvět.

Spreje nebo kapky, kořenářky babky. Všechny tyto patáky, mamko, vyndej zlaťáky.

Všechny tyto patáky, mamko, vyndej, mamko, vyndej, mamko, vyndej – zlaťáky, zlaťáky.

2.) Chřipka a angina pectoris, chytil by jí i v lese rys.

Taky gastroenteritida, kadí skoro celá třída.

Bronchitida, černý kašel, na procházku bych si zašel

Zarděnky a průšnice už nikdy nedostanem více.

REF:) Sirup nebo prášek, velký je jak hrášek a pilulky jakbysmet, bacil to je kazisvět.

Spreje nebo kapky, kořenářky babky. Všechny tyto patáky, mamko, vyndej zlaťáky.

Všechny tyto patáky, mamko, vyndej, mamko, vyndej, mamko, vyndej – zlaťáky, zlaťáky.

3.) Bez virů a bez nemoci, své zdraví mám ve své moci.

Zelenina, vitamíny, při jídle počítej s nimi.

Biojogurt, živá kultura, poslouchejme pana doktora.

V chodbě anebo v kredenci nepodceňuj prevenci.

REF:) Sirup nebo prášek, velký je jak hrášek a pilulky jakbysmet, bacil to je kazisvět.

Spreje nebo kapky, kořenářky babky. Všechny tyto patáky, mamko, vyndej zlaťáky.

Všechny tyto patáky, mamko, vyndej, mamko, vyndej, mamko, vyndej – zlaťáky, zlaťáky.

NIKDY NECHCEM BEJT DOSPĚLÍ

- 1.)   A dneska večer nepůjdeme spát.
              Co to půjde, budu si jen hrát.
              A když bude tma, nebudem se bát.
              Ráno nevylezem z postelí.
              A budu se válet jak v neděli.
              Nikdy nechcem bejt dospělí.

REF:)   Nechcem bejt, nechcem bejt, nechcem bejt,
              nechcem bejt, vůbec nikdy nechcem bejt dospělí.

- 2.)   A za kamaráda se budu rvát.
              Kamarádství, to je napořád.
              Co víc bychom si přece mohli přát.
              I když musíme chodit do školy.
              A každý den vždy dělat úkoly.
              Přesto nechcem bejt dospělí.

REF:)   Nechcem bejt, nechcem bejt, nechcem bejt,
              nechcem bejt, vůbec nikdy nechcem bejt dospělí.

REF:)   Nechcem bejt, nechcem bejt, nechcem bejt,
              nechcem bejt, vůbec nikdy nechcem bejt dospělí.

DEN POD PSA

REF:) To je dneska den, samý naschvály jen, že jsem nezůstala doma a chodila ven.
Že jsem nezůstala doma a chodila ven.

- 1.) Hnedle, knedle, jak jsem vstala, bylo mi to jasný,
dnešek nebude tím dnem, který bych zvala šťastný.
Horkým čajem poleju se, pálí to jak blázen,
namazanou stranou spadla mi snídaně na zem.
- 2.) Svačinu mi schovala moje malá sestřička,
při obouvání bot utrhla se mi tkanička.
Vezmu bundu, aktovku a do těláku míč,
Šmankote, já zapomněla jsem od domu klíč.

REF:) To je dneska den, samý naschvály jen, že jsem nezůstala doma a chodila ven.
Že jsem nezůstala doma a chodila ven.

- 3.) Do školy jsem přiběhla, když bylo přesně osum.
Jenže jsem zapomněla, že byl časový posun.
Proto místo osmi hodin, bylo právě devět,
k tabuli mě vyvolal učitel jménem Medvěd.

REF:) To je dneska den, samý naschvály jen, že jsem nezůstala doma a chodila ven.
Že jsem nezůstala doma a chodila ven.

- 4.) Přijdeš pozdě, nic neumíš, kantor oči koulí,
za moje neznalosti on napařil mi kouli.
Navíc do žákajdy napsal vzkaz pro celou rodinu,
abychom si doma čas posunuli o hodinu.

REF:) To byl dneska den, samý naschvály jen, že jsem nezůstala doma a chodila ven.
Že jsem nezůstala doma a chodila ven.

VÁNOCE NARUBY

- 1.) Jablko, příbor a zdobený svícen, na štědrovečerní tabuli se lesknou.
K rybí polévce dobrou chuť popřát jen, k řízku z kapra na talíř salátu plesknout.
Sváteční róbu všichni si obléknou, na televizní pohádky se dívají.
Čekají, až zvuk zvonečku zaslechnou, než rozbalí dárky spolu koledy zpívají.

----- NESEM VÁM NOVINY, POSLOUCHEJTE -----

- REF 1:) Jenomže, co když chytí stromeček a máma připálila kapra.
Táta si pořezal prst, když krájel ovoce.
A můj brácha je blbeček, Santu shodil z pátého patra.
Samý bahno, sněhu hrst, tak krásný Vánoce.
No tak krásný Vánoce, no tak krásný Vánoce.

- 2.) Aroma svíček, prskavek, cukroví, celý vánoční podvečer doprovází.
Úsměvy dětských rtů radost napoví, roztrhaný balicí papír máma vyhází.
Betlémská hvězda cíp stromečku zdobí, ještě vánočky, ořechy, cín a do vlasů stuhu .
Ve Štědrý den nikdo nezlobí a kouzlo Vánoc spolu prožijí v rodinném kruhu.

- REF 1:) Jenomže, co když chytí stromeček a máma připálila kapra.
Táta si pořezal prst, když krájel ovoce.
A můj brácha je blbeček, Santu shodil z pátého patra.
Samý bahno, sněhu hrst, tak krásný Vánoce.
No tak krásný Vánoce, no tak krásný Vánoce.

- REF 2:) Naštěstí stromeček září jak hvězdy na obloze půlnoční.
Na Ježíškovy dárky koukáme s úžasem.
Mráz po okně prstem jezdí, večere byla senzační.
Pod září od Polárky přejem krásné svátky všem.
Přejem krásné svátky všem, přejem krásné svátky všem.

O RODIČÍCH A DĚTECH

REF:) Rodičové, rodičové, co ta naše prťata,
i když nejsou vždycky snová, přesto však jsou ze zlata.

1.) Vzpomínám, jak nám ten uzlík tenkrát prvně přinesli.
Hladový človíček, který si jenom broukal nesmysly.
Ležící trpaslík, nic valného si o nás nemyslí.
Pár nadcházejících let, kdy na nás bude závislý.

2.) Čeká nás doba trávení bezesných nocí.
Láska, štěstí, smích, strach a spoustu emocí.
Celé dny ztraceny nekonečně dlouhou nemocí.
Na fotky sedá letítej prach s bezmocí...

REF:) Rodičové, rodičové, co ta naše prťata,
i když nejsou vždycky snová, přesto však jsou ze zlata.

3.) První krůčky, první slova a období vzdoru.
Nastavení toho správného výchovného vzoru.
Školní léta a kamarádi na obzoru.
Před strastmi života se musíš míti na pozoru.

4.) Horší známky, zkoušky a náznak samostatnosti.
Další vzdor, hádky až do morku kosti.
První vztahy, které nám dělají starosti.
Životní úspěch vyvolávající nával radosti...

REF:) Rodičové, rodičové, co ta naše prťata,
i když nejsou vždycky snová, přesto však jsou ze zlata.

VLÁČKOVÁNÍ

1.) Chceš-li se vydat na výlet, jízda vlakem je volba skvělá.

Doveze tě tam i zpět a ušetří naše zbitá těla.

V depu vagónky se spojí, na koleje vyjedou.

Nesmíš čůrat, když vlak stojí nebo tě z něj vyvedou.

REF:) Húú, húú, ŠŠŠŠ, pozor jede vláček, udělá-li se ti špatně, měj po ruce sáček.

Húú, húú, ŠŠŠŠ, tunel před náma, nejlépe se cestuje vždy s kamarádama.

2.) Z perónu do soupravy nastup, ta pak posléze na kolej vyrazí.

Lístek si však musíš koupit ve vestibulu na nádraží.

Když se vlak o chlup opozdí, nemusíš na něj mít zlost,

pan průvodčí situaci uklidní, zkratka ČD neznamená času dost.

REF:) Húú, húú, ŠŠŠŠ, pozor jede vláček, udělá-li se ti špatně, měj po ruce sáček.

Húú, húú, ŠŠŠŠ, tunel před náma, nejlépe se cestuje vždy s kamarádama.

REF:) Húú, húú, ŠŠŠŠ, pozor jede vláček, udělá-li se ti špatně, měj po ruce sáček.

Húú, húú, ŠŠŠŠ, tunel před náma, nejlépe se cestuje vždy...

...nejlépe se cestuje vždy...

...nejlépe se cestuje vždy s kamarádama.

DOBA LEDOVÁ

1.) Ma-mu-te, proč kly máš zahnuté, vypadáš jak chlupatej slon, máš břicho nadmuté.

Smi-lo-don, šavlozubý seladón, samotář nebo vůdce smečky, lovec šampion.

Me-dvě-di, chuť na med nedědí, že včely byly masožravci, dnes už nevědí.

Le-no-chod, než dojde na záchod, tak mu cestou do brlohu zamrzne i vchod.

REF :) Kdysi dávno tu na zemi byla doba ledová,
dneska už se do žádné jeskyně nikdo neschová.
Snad už to tak zůstane a podnebí se nezmění
a kdyby přeci, zapneme doma ústřední topení.
A kdyby přeci, zapneme doma ústřední topení....

2.) Neadr-tál-ci, doby ledové vládci, křesat oheň, zvlášť bez sirek dalo pořádnou práci.

Hon a lov, jen pár základních slov, maso nožem krájeli, až když objevili kov.

Led a sníh, avšak jízdu na saních nepoznali, nýbrž saně nevymyslel nikdo z nich.

Žá-dnej hic, život bez rukavic, ze dřeva oštěp, z kůže kabát, jinak skoro nic.

REF :) Kdysi dávno tu na zemi byla doba ledová,
dneska už se do žádný jeskyně nikdo neschová.
Snad už to tak zůstane a podnebí se nezmění
a kdyby přeci, zapneme doma ústřední topení.
A kdyby přeci, zapneme doma ústřední topení....

3.) Mi-gra-ce, není žádná legrace, putování za potravou, kilometrové štace.

Le-do-vec, bílej a zmrzlej kopec, jenon pár stromů na spráších, třeba bříza, jalovec.

Ma-mu-te, proč kly máš zahnuté, vypadáš jak chlupatej slon, máš břicho nadmuté.

Ma-mu-te, zvíře vyhynuté. Žil přes milion let, dnes ho už jen v muzeích najdete.

...žil přes milion let, dnes ho už jen v muzeích najdete...

REF :) Kdysi dávno tu na zemi byla doba ledová,
dneska už se do žádný jeskyně nikdo neschová.
Snad už to tak zůstane a podnebí se nezmění
a kdyby přeci, zapneme doma ústřední topení.
A kdyby přeci, zapneme doma ústřední topení....